

440.
DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 2 maja 1949 r.

w sprawie uznania przedsiębiorstw bankowych w likwidacji za zlikwidowane.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 410) uznaje za zlikwidowane następujące przedsiębiorstwa bankowe w likwidacji:

- 1) Dom Bankowy Cianciara i Wojciechowski w Łodzi, w likwidacji,
- 2) Dom Bankowy Daniel Rozenberg w Kielcach, w likwidacji,
- 3) Kantor wymiany Stefan Andrunas w Lublinie, w likwidacji,
- 4) Kantor Wymiany Markus Wajselfisz, Spadkobiercy w Radomiu, w likwidacji,
- 5) Kantor Wymiany Samuel Weinberg w Łodzi, w likwidacji,
- 6) Kantor Wymiany Joachim Weksler w Częstochowie, w likwidacji.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

441.
OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 kwietnia 1949 r.

o obligacjach Premiovej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. wylosowanych do premiowania i umorzenia na dzień 15 kwietnia 1949 r.

Stosownie do § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1946 r. o wypuszczeniu Premiovej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 53). Ministerstwo Skarbu — Urząd Pożyczek i Długów Państwa — podaje do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. o ustaleniu kwoty Premiovej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. i planie jej umorzenia oraz o ustaleniu ilości i wysokości premii (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 393). w VI-ym losowaniu premiovym Premiovej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r., przeprowadzonym na dzień 15 kwietnia 1949 r., wylosowano do premiowania i umorzenia 11.250 obligacyj wartości imiennej 22.500.000 złotych o łącznej wartości premii i wykupu złotych 90.000.000.

Numerы wylosowanych obligacyj oraz wysokość premii podane są w Tabeli Urzędowej, stanowiącej załącznik do niniejszego obwieszczenia.

DYREKTOR URZĘDU POŻYCZEK I DŁUGÓW PAŃSTWA
W. Drabarek

442.
ZARZĄDZENIE

MINISTRA SKARBU I PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA

z dnia 21 kwietnia 1949 r.

o zasadach przenoszenia kredytów w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

Na podstawie art. 17 Dekretu z dnia 25 czerwca 1946 r. o Państwowym Planie Inwestycyjnym, oraz na podstawie art. 9 Ustawy Skarbowej na rok 1949 i zgodnie z § 8 Uchwały Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1948 r. o Planie Inwestycyjnym na rok 1949 zarządza się, co następuje:

1. Przenoszenie kredytów inwestycyjnych ze środków limitowanych bezzwrotnych między poszczególnymi częściami Planu Inwestycyjnego (Budżetu Państwa) dokonywane jest przez Ministra Skarbu na podstawie Uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania. Podstawę zgłoszenia powyższego wniosku stanowi odnośne, uzasadnione wystąpienie jednego z zainteresowanych Ministerstw.

Wystąpienie takie winno być podpisane osobiście przez Ministra lub Podsekretarza Stanu.

2. Przenoszenie kredytów inwestycyjnych ze środków limitowanych bezzwrotnych między poszczególnymi działami Planu Inwestycyjnego, w obrębie tej samej części (w zasadzie paragrafami w układzie Budżetu Państwa) dokonuje Minister Skarbu zgodnie z wnioskiem Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

Podstawę do zgłoszenia powyższego wniosku stanowi wystąpienie zainteresowanego Ministerstwa.

3. Przenoszenie kredytów inwestycyjnych ze środków limitowanych zwrotnych oraz środków nielimitowanych, jako nieobjętych Budżetem Państwa, dokonuje, bez ograniczenia w obrębie poszczególnych części Planu Inwestycyjnego — Prezes Centralnego Urzędu Planowania.

Te same uprawnienia przysługują Prezesowi Centralnego Urzędu Planowania w odniesieniu do kredytów inwestycyjnych ze środków limitowanych bezzwrotnych, w obrębie poszczególnych działów Planu Inwestycyjnego — między rozdziałami i paragrafami.

4. Zgodnie z § 8 ust. 5 Uchwały Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1948 r. o Planie Inwestycyjnym na rok 1949, Prezes Centralnego Urzędu Planowania przelewa część swych uprawnień wymienionych w ust. 3 niniejszego zarządzenia na poszczególnych Ministrów, w następującym zakresie:

a) w obrębie działów, objętych częścią Planu Inwestycyjnego, dotyczącą danego resortu — między rozdziałami — do wysokości 100 milionów złotych, jeżeli suma ta nie przewyższa 25% kredytów, przewidzianych w rozdziale, który ulega zmniejszeniu i równocześnie 25% kredytów w rozdziale, który ulega zwiększeniu;

b) w obrębie rozdziałów, objętych działami i częścią Planu Inwestycyjnego, dotyczącą danego resortu — między paragrafami — do wysokości 25% kredytów, przewidzianych w paragrafie, który ulega zmniejszeniu i równocześnie do wysokości 25% kredytów, przewidzianych w paragrafie, który ulega zwiększeniu — bez względu na wysokość sumy przenieszonego kredytu.

5. Ministrowie mogą przelać na podległe organy część swych uprawnień wymienionych w ust. 4 z zastrzeżeniem, że zakres tych uprawnień uzgodniony zostanie z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

6. Uprawnienia wymienione w ust. 4 przysługują odnośnie części 1 Planu Inwestycyjnego — Prezydent i Rada Państwa, części 2 — Sejm Ustawodawczy oraz części 4 — Prezydium Rady Ministrów — upoważnionym do tego Departamentom względnie jednostkom równorzędnego szczebla.

7. Minister nie ma prawa dokonywać przeniesień kredytów pomiędzy kredytami, przeznaczonymi na sfinansowanie importu inwestycyjnego i kredytami przeznaczonymi na inwestycje krajowe.

W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach przeniesienie takie może nastąpić wyłącznie w trybie ust. 2.

8. Przenoszenie kredytów inwestycyjnych, dotyczących obiektów samorządu terytorialnego, wymaga uzgodnienia z właściwą terenowo Wojewódzką Radą Narodową.

9. Inwestor naczelny, składający wniosek o dokonanie przeniesienia kredytu, winien stwierdzić (uzyskując odobrodzenie i aprobatę Banku), czy kredyt ten przewidziany w rozdziale i paragrafie, mającym ulec zmniejszeniu, nie został wyczerpany, oraz winien polecić Bankowi Inwestycyjnemu zablokowanie sumy podlegającej przeniesieniu — do czasu nadrzędnego zatwierdzenia odnośnego wniosku.

W razie negatywnego załatwienia wniosku Inwestor Naczelny winien niezwłocznie zwolnić zablokowany kredyt.

10. Przenoszenia kredytów inwestycyjnych w ramach przepisów ust. 4, powodujące uzupełnienie Planu Inwestycyjnego nowym tytułem o wartości przekraczającej 10 milionów zł. oraz zwiększenia, bez względu na sumę, w tymże trybie, wydatków na budownictwo administracyjne, wymagają zgody Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

11. Przenoszenie kredytów inwestycyjnych w ramach przepisów ust. 4, powodujące tworzenie nowych paragrafów w układzie formalnym Planu Inwestycyjnego, wymaga zgody Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

12. Ustala się następującą technikę manipulacji związanej z przenoszeniem kredytów przewidzianych w Planie Inwestycyjnym:

a) Minister Skarbu, Prezes Centralnego Urzędu Planowania, Ministrowie oraz osoby upoważnione zgodnie z ust. 6 — wszyscy działający w zakresie posiadanych uprawnień (ust. 1, 2, 3, 4, 9 i 10) udzielać będą Bankowi Inwestycyjnemu odnośnych dyspozycji w 3-ch egzemplarzach.

b) Bank Inwestycyjny potwierdzać będzie przyjęcie powyższych dyspozycji do wiadomości i wykonania na otrzymanych egzemplarzach, z których pierwszy przeznaczony jest do zwrotu dysponentowi, drugi dla Prezesa Centralnego Urzędu Planowania i trzeci dla Banku.

c) O przeniesieniach kredytów inwestycyjnych ze środków limitowanych zwrotnych oraz środków nielimitowanych, dokonowanych w zakresie uprawnień wymienianych w ust. 3 i 4, odnośne organy zawiadamiać będą, w formie kopii dyspozycji udzielonej Bankowi Inwestycyjnemu, Ministerstwo Skarbu — Departament Obrotu Pieniężnego.

d) Manipulacja związana z przenoszeniem kredytów przewidzianych w Planie Inwestycyjnym dokonywana będzie za pomocą formularzy, według wzoru załączonego do niniejszego zarządzenia.

13. Bank Inwestycyjny prowadzić będzie centralną szczegółową ewidencję finansową Planu Inwestycyjnego z obowiązkiem sukcesywnej jego aktualizacji w miarę dokonywanych przeniesień kredytów w ramach uprawnień poszczególnych organów, wymienionych w niniejszym zarządzeniu.

14. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 kwietnia 1949. Równocześnie traci moc zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z dnia 27 IV. 1948 r. i z 22. VI. 1948 r. w sprawie przenoszenia kredytów w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1948.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA

w/z S. Jędrzejowski
Wiceprezes

dn. _____ 1949 r.

Nr _____

adres odbiorcy _____

PLAN INWESTYCYJNY 1949 r.

Wniosek o przeniesienie kredytu (virement)

Zgodnie z Zarządzeniem Ministra Skarbu i Prezesa C.U.P. z dn. 21.4.1949r., prosimy o przeprowadzenie następujących zmian przeznaczenia Kredytów w Planie Inwestycyjnym, w grupie środków bezwrotnych / zwrotnych / nielimitowanych^{*)}

ZMNIJSZENIE						Cz. .... Dz.		ZWIĘKSZENIE						Cz. .... Dz.	
Rodz.	§	Nr tyt. w/g Pl. wyk.	Nr Ministerstwa	Inwestor bezpośredni	Treść tytułu inwestycyjnego	Suma w tys. zł.	Rodz.	§	Nr tyt. w/g Pl. wyk.	Nr Ministerstwa	Inwestor bezpośredni	Treść tytułu inwestycyjnego	Suma w tys. zł.		

dn. 1949

(mp. i podpis inwestora bezpośredni)

dn. 1949

(mp. i podpis inwestora głównego)

dn. 1949

(mp. i podpis inwestora naczelnego)

U w a g i:

*) niepotrzebne skreślić

UZASADNIENIE

Zmniejszenia :

Zwiększenia :

Nr. A—28

„MONITOR POLSKI” — dnia 12 maja 1949 r.

str. 7

_____ dn. 1949 r.
_____ L. dz. _____
(Nazwa Ministerstwa) _____ (adres odbiorcy)

Departament _____ popiera powyższy wniosek o wirement i przesyła do rozpatrzenia
zatwierdza przeprowadzenia _____
BANK INWESTYCYJNY _____ (podpis i pieczęć Ministerstwa)

_____ dn. 1949 r.
_____ L. dz. _____
_____ (adres odbiorcy)

Przyjęto do wiadomości i przeprowadzenia

_____ (podpis i pieczęć Banku)

OBJAŚNIENIE

sposobu wypełniania „wniosku o przeniesienie kredytu (virement)”.

1. Wniosek jest wypełniany przez inwestora bezpośredniego, głównego lub naczelnego, tj. najniższego, który jest w stanie wskazać zarówno tytuł ulegający zmniejszeniu jak i zwiększeniu. Inwestor naczelnny lub główny może wypełniać wnioski zamiast inwestorów sobie podległych (np. o ile ci ostatni nie są wystarczająco obznajmieni z numeracją i nomenklaturą Planu Inwestycyjnego).

2. Wniosek sporządza się przebitkowo w następujących ilościach egzemplarzy:

- siedmiu — o ile wniosek sporządza jako pierwsza instancja inwestor bezpośredni,
- sześciu — o ile wniosek sporządza jako pierwsza instancja inwestor główny,
- pięciu — o ile wniosek sporządza jako pierwsza instancja inwestor naczelnny.

Uwagi: 1. jeżeli wniosek dotyczy virement w ramach środków limitowanych zwrotnych lub nielimitowanych, wyż. wymienioną ilość egzemplarzy powiększa się o jeden — dla Ministerstwa Skarbu (por. pkt. 12, lit. c) Zarządzenia o przenoszeniu kredytów),

2. jeżeli, zgodnie z pkt. 5 Zarządzenia o przen. kred., dyspozycji odnośnie virement udziela Bankowi Inwestycyjnemu inwestor naczelnny, wyż. wymienioną ilość egzemplarzy zmniejsza się o jeden.

3. Każda z instancji, o ile akceptuje wniosek bez zmian, zatrzymuje u siebie po podpisaniu wniosku 1 kopię, oryginał i pozostałe kopie przesyłając następnej instancji.

4. W wypadku zamierzonych zmian we wniosku przez którąś z instancji, wypełnia ona wniosek na świeżych formularzach, w ilości przewidzianej dla niej w pkt. 2 i przesyła jak w pkt. 3. zwracając odrzuconą wersję wniosku instancji, która wniosek ten nadesłała.

5. Ministerstwa, zależnie od kompetencji omówionych w Zarządzeniu o przenoszeniu kredytów z dn. 21.IV. 1949 r., zatwierdzają wniosek, przesyłając go, po podpisaniu, do Banku Inwestycyjnego (B.G.K.), lub popierają, przesyłając do rozpatrzenia przez C.U.P. (P.K.P.G.).

6. Formularz wniosku został opracowany dla najbardziej typowych zmian przeznaczenia kredytów, dotyczących zmiany tytułów w ramach wniosku, virements w ramach paragrafu, rozdziału, działu, części i pomiędzy częściami. Wypadki bardziej skomplikowanych virements należy ujmować w formę listów treściowych.

7. Wnioski o virements powinny być dokonywane zawsze w grupie tylko jednego rodzaju środków (np. z bezzwrotnych na bezzwrotne i t. p.).

8. Rubryka p. t. „Nr. Ministerstwa” dotyczy tylko wniosków b. Ministerstwa Przemysłu i Handlu (cz. 12), które oznaczały wnioski podległych inwestorów własną numeracją, niezależnie od numeracji C.U.P.

9. Sumy strony „zmniejszenie” i „zwiększenie” muszą się bilansować. Niedopuszczalnym jest zmniejszenie o większą sumę niż wynosi zwiększenie, z zamiarem późniejszego rozprawienia pozostałości.

10. W „uwagach” należy podawać przede wszystkim fakty uzgodnienia wniosku z Woj. R. N. (por. pkt. 8 Zarządzenia z dn. 21.IV. 1949) oraz z zainteresowanym Ministerstwem (por. pkt. 1. Zarządzenia z dn. 21.IV. 1949).

11. Uzasadnienie proponowanych zmian przeznaczenia kredytu jest integralną częścią wniosku. Musi ono być wyliczające i rzeczowe, zarówno odnośnie „zmniejszeń” jak i „zwiększeń” kredytów.

443.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 29 kwietnia 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem „Wytwórnia Galanterii Metalowej „Lawit” w Błoniu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 546) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 29 kwietnia 1949 roku przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem „Wytwórnia Galanterii Metalowej „Lawit” w Błoniu przy ul. Piłsudskiego 2.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Dyrekcji Przemysłu Mejscowego w Pruszkowie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO Eugeniusz Stawiński

444.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 30 kwietnia 1949 roku

o zaliczeniu niektórych stacji Pogotowia Ratunkowego do zakładów społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1-go maja 1949 roku zalicza się do zakładów społecznych służby zdrowia wymienione w załączniku do niniejszego Zarządzenia stacje Pogotowia Ratunkowego.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

Dr. med. T. Michejda

Załącznik do Zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 30 kwietnia 1949 roku o zaliczeniu niektórych stacji Pogotowia Ratunkowego do zakładów społecznych służby zdrowia.

I. Stacje Pogotowia Ratunkowego utrzymywane przez Polski Czerwony Krzyż:

- Wojew. szczecińskie — Pogotowie Ratunkowe PCK Szczecin, ul. Śląska 5,
- Wojew. białostockie — Pogotowie Ratunkowe PCK Białystok, ul. Warszawska 30,
- Wojew. poznańskie — Pogotowie Ratunkowe PCK Poznań, ul. Chełmońskiego 20,
- Wojew. krakowskie — Pogotowie Ratunkowe PCK Kraków, ul. Stalina 19,
- Wojew. krakowskie — Pogotowie Ratunkowe PCK Tarnów ul. Brodzińskiego 3,
- Wojew. gdańskie — Pogotowie Ratunkowe PCK Gdańsk, ul. Grunwaldzka.

II. Stacje Pogotowia Ratunkowego utrzymywane przez Stowarzyszenia:

- Wojew. śląskie — Towarzystwo Pogotowia Ratunkowego — Bytom, ul. Paderewskiego 3,
- Wojew. śląskie — Ochotnicze Towarzystwo Pogotowia Ratunkowego — Gliwice, ul. Wrocławska 1.

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Młodzieży Jugosłowiańskiej 11. Telefon: Redakcja 864-75. Administracja 864-74
PRENUMERATA Monitora Polskiego wynosi kwartalnie: za część A — zł 450 —, za część B — zł 750 —, za obie części A i B razem zł 1150 —. Prenumerata „Monitora Polskiego” oraz ogłoszenia przyjmuje Oddział PAF Łódź Piotrkowska 123 Kraków Rynek Kleparski 4. Katowice Jana 11 Poznań Mielżyńskiego 8 Bydgoszcz Libelta 4. Lublin Krakowskie Przedmieście 41. Sopot, ul. Grunwaldzka 4/6. Wrocław, Traugutta 35. Białystok Grotzgera. Konto czekowe P. K. O. Warszawa Nr 1-4797.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji „Monitora Polskiego” niezwłocznie po otrzymaniu następnego numeru.